

1. Interpoláció

Az interpoláció alapproblémája.

Feladat

Olyan polinomot keresünk, amely *előre megadott helyeken előre megadott értékeket* vesz fel. A *helyek*: páronként különböző a_1, a_2, \dots, a_n számok. Az *értékek*: tetszőleges b_1, b_2, \dots, b_n számok. Azt szeretnénk: $f(a_1) = b_1, f(a_2) = b_2, \dots, f(a_n) = b_n$.

Az interpoláció tétele

Mindig pontosan egy ilyen f polinom van a legfeljebb $n - 1$ -edfokú polinomok között (a nullapolinomot is ideértve).

Egyértelműség

Ha f és g ilyen polinomok, akkor n helyen megegyeznek, így a polinomok azonossági tétele miatt egyenlők.

Az interpolációs polinom létezése.

Lagrange-interpoláció (Kiss-jegyzet, 2.4.12. Gyakorlat)

Keressünk először ilyet: $\ell_1(a_1) = 1, \ell_1(a_2) = 0, \dots, \ell_1(a_n) = 0$. Az ℓ_1 polinomnak tehát a_2, \dots, a_n gyöke. Ezért legyen $\ell_1(x) = c(x - a_2) \dots (x - a_n)$, ahol $c \in \mathbb{C}$. A c értékét az a_1 behelyettesítésével határozhatjuk meg:

$$\ell_1(x) = \frac{(x - a_2) \dots (x - a_n)}{(a_1 - a_2) \dots (a_1 - a_n)}.$$

Analóg módon létezik $\ell_j(x)$ minden $2 \leq j \leq n$ -re, melyre $\ell_j(a_j) = 1$, és a többi a_k gyöke ℓ_j -nek (ha $k \neq j$). *Jó lesz*: $f(x) = b_1\ell_1(x) + b_2\ell_2(x) + \dots + b_n\ell_n(x)$. Például $f(a_1) = b_1\ell_1(a_1) + b_2\ell_2(a_1) + \dots + b_n\ell_n(a_1) = b_1 \cdot 1 + b_2 \cdot 0 + \dots + b_n \cdot 0 = b_1$. Hasonlóan látható, hogy $f(a_2) = b_2, \dots, f(a_n) = b_n$.

Newton-interpoláció.

A Lagrange-interpoláció hátránya

Képzeljük, hogy a b_1, \dots, b_n számok *mérési eredmények*. Kiszámítjuk a Lagrange-féle interpolációs polinomot: $f(a_1) = b_1, f(a_2) = b_2, \dots, f(a_n) = b_n$. Keletkezik egy új mérési eredmény: az a_{n+1} helyen b_{n+1} . Ekkor sajnos előlről kell kezdeni a számolást. A megoldás: a *Newton-interpoláció*. Az a_1, \dots, a_n helyeken megfelelő f polinomhoz egy

$$g(x) = c(x - a_1)(x - a_2) \dots (x - a_n)$$

alakú korrekciós tagot adunk hozzá. Ez nem rontja el az a_1, \dots, a_n helyeken felvett értékeket. A c -t úgy választjuk, hogy az $f + g$ az a_{n+1} helyen is jó legyen. A részleteket lásd: Kiss-jegyzet, 2.4.13. Gyakorlat.

2. A gyökök és együtthatók összefüggése

A gyöktényezős alak beszorzása.

Az algebra alaptételének következménye

Minden n -edfokú komplex együtthatós f polinom fölírható $c(x - b_1) \dots (x - b_n)$ alakban, ahol c az f főegyütthatója. Ez az f polinom *gyöktényezős alakja*.

Példa

Ha $n = 2$, akkor $f(x) = a_2x^2 + a_1x + a_0 = a_2(x - b_1)(x - b_2)$.

De $(x - b_1)(x - b_2) = x^2 - (b_1 + b_2)x + b_1b_2$.

Tehát $f(x) = a_2(x - b_1)(x - b_2) = a_2x^2 - a_2(b_1 + b_2)x + a_2b_1b_2$.

Ezért $-a_2(b_1 + b_2) = a_1$ és $a_2b_1b_2 = a_0$.

Innen $b_1 + b_2 = -a_1/a_2$ és $b_1b_2 = a_0/a_2$.

Ez a gyökök és együtthatók összefüggése, ha $n = 2$.

Két polinom akkor egyenlő, ha a megfelelő együtthatóik rendre megegyeznek.

A harmadfokú polinomok esete.

Példa

$f(x) = a_3x^3 + a_2x^2 + a_1x + a_0 = a_3(x - b_1)(x - b_2)(x - b_3)$.

Mi lesz $(x - b_1)(x - b_2)(x - b_3)$ beszorzott alakja? Mindegyik zárójelből egy-egy tagot kivesszünk, ezeket összeszorozzuk, a szorzatokat összeadjuk.

Ha mindhárom zárójelből az x -et vesszük ki: x^3 .

Ha két zárójelből veszünk ki x -et, akkor 3 tag keletkezik: $-b_1x^2 - b_2x^2 - b_3x^2$.

Ha egy zárójelből veszünk ki x -et, akkor is 3 tag keletkezik: $b_1b_2x + b_1b_3x + b_2b_3x$.

Végül ha egyik zárójelből sem az x -et vesszük ki: $-b_1b_2b_3$.

$x^3 - (b_1 + b_2 + b_3)x^2 + (b_1b_2 + b_1b_3 + b_2b_3)x - b_1b_2b_3$.

A gyökök és együtthatók összefüggése: $b_1 + b_2 + b_3 = -a_2/a_3$,

$b_1b_2 + b_1b_3 + b_2b_3 = a_1/a_3$, $b_1b_2b_3 = -a_0/a_3$.

A négyzetösszeg.

Feladat

Állapítsuk meg az $5x^3 - 2x^2 + 3x + 1$ polinom komplex gyökeinek a négyzetösszegét.

Megoldás

$(b_1 + b_2 + b_3)(b_1 + b_2 + b_3) = ?$ Az első zárójelből minden tagot megszorunk a második zárójelbeli minden taggal. b_1^2, b_2^2, b_3^2 egyszer, b_1b_2, b_1b_3, b_2b_3 mind kétszer keletkezik. Például b_2b_3 úgy is, mint b_3b_2 . **Az eredmény:**

$$(b_1 + b_2 + b_3)^2 = (b_1^2 + b_2^2 + b_3^2) + 2(b_1b_2 + b_1b_3 + b_2b_3).$$

$$(b_1^2 + b_2^2 + b_3^2) = (b_1 + b_2 + b_3)^2 - 2(b_1b_2 + b_1b_3 + b_2b_3).$$

$$b_1 + b_2 + b_3 = -a_2/a_3 = -(-2)/5.$$

$$b_1b_2 + b_1b_3 + b_2b_3 = a_1/a_3 = 3/5.$$

$$b_1^2 + b_2^2 + b_3^2 = (2/5)^2 - 2(3/5) = -26/25.$$

Az általános eset.

Állítás

$$(x - b_1) \dots (x - b_n) = x^n - \sigma_1 x^{n-1} + \sigma_2 x^{n-2} - \dots + (-1)^n \sigma_n :$$

$$\sigma_1 = b_1 + b_2 + \dots + b_n$$

$$\sigma_2 = b_1 b_2 + \dots + b_1 b_n + b_2 b_3 + \dots + b_{n-1} b_n, \text{ és így tovább,}$$

$$\sigma_n = b_1 b_2 \dots b_n.$$

σ_k úgy keletkezik, hogy k darab különböző b_i -t összeszorozunk az összes lehetséges módon, és az $\binom{n}{k}$ szorzatot összeadjuk.

Bizonyítás

Beszorzáskor mindegyik zárójelből egy-egy tagot kivesszünk, ezeket összeszorozzuk, a szorzatokat összeadjuk. x^{n-k} -s tag úgy keletkezik, hogy $n - k$ zárójelből x -et, a többi k zárójelből valamelyik $-b_j$ -t vesszük ki. Ezért x^{n-k} együtthatója $(-1)^k \sigma_k$ lesz. \square

A gyökök és együtthatók összefüggése.

Definíció

$\sigma_k(b_1, \dots, b_n)$: az összes lehetséges módon összeszorozunk k különbözőt b_1, \dots, b_n közül, az $\binom{n}{k}$ szorzatot összeadjuk. (Megállapodás: $\sigma_0 = 1$ és $\sigma_k = 0$ ha $k > n$.)

Elnevezés: *elemi szimmetrikus polinom*. Többhatározatlanú polinomok: lásd később.

Tétel (Kiss-jegyzet, 2.5.9. Következmény)

Legyen $f(x) = a_0 + a_1 x + \dots + a_n x^n = a_n (x - b_1) \dots (x - b_n)$. Ekkor $0 \leq k \leq n$ esetén $a_k = a_n (-1)^{n-k} \sigma_{n-k}(b_1, \dots, b_n)$, így

$$\sigma_k(b_1, \dots, b_n) = (-1)^k a_{n-k} / a_n.$$

Ez a gyökök és együtthatók összefüggése.

Az $(x - b_1) \dots (x - b_n)$ beszorzott alakjából következik.

3. Többhatározatlanú polinomok

A többhatározatlanú polinom szemléletes fogalma.

Meta-definíció

Többhatározatlanú polinomnak nevezünk egy olyan formális kifejezést, amely (komplex) számokból, és az x_1, x_2, \dots, x_n *határozatlanokból* (változókból) készül ismételt összeadás, kivonás és szorzás segítségével.

Példa

$(x_1 + ix_2)(2x_2 - x_1^3)$ egy kéthatározatlanú polinom. A zárójeleket a disztributivitás segítségével felbonthatjuk. Az eredmény: $2x_1 x_2 - x_1^4 + 2ix_2^2 - ix_1^3 x_2$.

Definíció-kísérlet

$$\sum r_{m_1, m_2, \dots, m_n} x_1^{m_1} x_2^{m_2} \dots x_n^{m_n}, \text{ ahol } r_{m_1, m_2, \dots, m_n} \in \mathbb{C}.$$

Kényelmesebb a következő:

A többhatározatlanú polinom definíciója.

$f(x_1, x_2) = 2x_1x_2 - x_1^4 + 2ix_2^2 - ix_1^3x_2$. Rendezzük x_2 szerint:
 $(2i)x_2^2 + (2x_1 - ix_1^3)x_2 - x_1^4$. Ez x_2 -nek másodfokú polinomja, ahol az együtthatók x_1 -nek polinomjai.

Definíció

Az x_1 és x_2 határozatlanok polinomjának nevezzük az
 $f(x) = a_0 + a_1x_2 + a_2x_2^2 + \dots + a_mx_2^m$ formális kifejezéseket, ahol $m \geq 0$ egész, és $a_0, \dots, a_m \in \mathbb{C}[x_1]$ az x_1 polinomjai.

Általában az x_1, x_2, \dots, x_n polinomjai az $f(x) = a_0 + a_1x_n + a_2x_n^2 + \dots + a_mx_n^m$ formális kifejezések, ahol $a_0, \dots, a_m \in \mathbb{C}[x_1, x_2, \dots, x_{n-1}]$ (rekurzív definíció).

Ezek halmazát $\mathbb{C}[x_1, x_2, \dots, x_n]$ jelöli.

Példák: $y_1^2 + y_2^3 \in \mathbb{C}[y_1, y_2]$, sőt, $y_1^2 + y_2^3 \in \mathbb{Z}[y_1, y_2]$, mert minden együttható egész. Ugyanígy $z_1 - \pi z_2^2 z_3 \in \mathbb{R}[z_1, z_2, z_3]$.

Összeadás, kivonás, szorzás.

Az n -határozatlanú polinomok összegét, különbségét, szorzatát ugyanúgy definiáljuk, mint az egyhatározatlanúakét, de most az együtthatók $\mathbb{C}[x_1, \dots, x_{n-1}]$ elemei.

Definíció

$$\begin{aligned} f &= a_0 + a_1x_n + a_2x_n^2 + \dots + a_mx_n^m \\ g &= b_0 + b_1x_n + b_2x_n^2 + \dots + b_mx_n^m. \end{aligned}$$

E polinomok összege és különbsége:

$$\begin{aligned} (f + g) &= (a_0 + b_0) + (a_1 + b_1)x_n + \dots + (a_m + b_m)x_n^m \\ (f - g) &= (a_0 - b_0) + (a_1 - b_1)x_n + \dots + (a_m - b_m)x_n^m. \end{aligned}$$

Definíció

$(a_0 + a_1x_n + \dots + a_mx_n^m)(b_0 + b_1x_n + \dots + b_\ell x_n^\ell)$ -ben x_n^k együtthatója legyen $c_k = a_0b_k + a_1b_{k-1} + \dots + a_kb_0$.

Nullosztómentesség.

A többhatározatlanú polinomok számolási szabályai (asszociativitás, kommutativitás, disztributivitás) ugyanazok, mint az egyhatározatlanú esetben.

Tétel

$\mathbb{C}[x_1, x_2, \dots, x_n]$ nullosztómentes: $fg = 0$ csak akkor teljesül, ha $f = 0$ vagy $g = 0$.

Bizonyítás (vázlat)

n szerinti teljes indukcióval. $n = 1$ -re tudjuk. Ha $f \neq 0 \neq g$:

$$f = a_0 + \dots + a_mx_n^m \quad (a_k \neq 0), \quad g = b_0 + \dots + b_\ell x_n^\ell \quad (b_\ell \neq 0).$$

Itt $a_0, \dots, a_m, b_0, \dots, b_\ell \in \mathbb{C}[x_1, x_2, \dots, x_{n-1}]$. $fg = a_mb_\ell x_n^{m+\ell} + \dots$ (ahogy az egyváltozós esetben). Az indukciós feltevés miatt $a_mb_\ell \neq 0$, így $fg \neq 0$. \square

Fokszám.

Definíció

Legyen $f(x_1, \dots, x_n) = \sum r_{m_1, m_2, \dots, m_n} x_1^{m_1} x_2^{m_2} \dots x_n^{m_n}$. Az $r_{m_1, m_2, \dots, m_n} x_1^{m_1} x_2^{m_2} \dots x_n^{m_n}$ tag foka $m_1 + \dots + m_n$. Az f foka a nem nulla tagok fokai közül a legnagyobb.

Jelölés: $\text{gr}(f)$.

Példa

$f(x_1, x_2) = 2x_1x_2 - x_1^4 + 2ix_2^2 - ix_1^3x_2$ foka 4: $\text{gr}(x_1^4) = 4 = \text{gr}(x_1^3x_2)$, de $\text{gr}(x_1x_2) = 2 = \text{gr}(x_2^2)$.

Definíció

Egy polinom *homogén k-adfokú*, ha minden tagjának foka k .

Minden polinom egyértelműen előáll homogén polinomok összegeként.

Szorzat foka.

Tétel

Szorzásnál a fokok összeadódnak: $\text{gr}(fg) = \text{gr}(f) + \text{gr}(g)$.

Bizonyítás

Lásd Kiss-jegyzet, 2.6.3. Gyakorlat.

Házi feladat

Egy $f \in \mathbb{C}[x_1, \dots, x_n]$ polinomnak pontosan akkor van reciproka a $\mathbb{C}[x_1, \dots, x_n]$ polinomjai között, ha nem nulla konstans (azaz foka nulla).

Lásd Kiss-jegyzet, 2.6.2. Állítás.